

ثبت و اخراج قباله‌های ۱۲۷۴ق. شیراز

امید رضایی

تا حدی وضعیت ثبت استناد در برخی محاکم شرع دوره قاجاریه روشن شده است.^۱ در این بین برجسته‌ترین دارالشرع شیراز، محکمه اسلامیه (/ محکمة اسلامية امامیه، محکمة امامیه) بود. محرران این محکمه از صاحبان (/ سردفتران) آن به صورت «شیخ محمد امین شیخ‌الاسلام مملکت فارس»^۲ «... شیخ محمد حسینا شیخ‌الاسلام سابق الکاء فارس»^۳ و «... شیخ محمد امین شیخ‌الاسلام سابق الکاء فارس»^۴ نام بردند. در اکثر سجلات این سردفتران عبارتی از قبیل «در محکمه ثبت نمایند». یا «در محکمه ثبت شود». وجود دارد.^۵

پیش از این با استناد به چند فقره از قباله‌های «مجموعه بادکوبه‌ای» در خصوص شیوه تمیز کارگزاران از سایرین و معروفی جمعی از این کارگزاران مطالبی ارائه شد.^۶ در اینجا مبنای بحث چهار نیم‌ورق هم اندازه مربوط به سال ۱۲۷۴ق. است. بر روی این اوراق اثری از دوخت دوز و چسب کاری پیدا نیست. علاوه بر آن چهار ورق، یک طومار از سال ۱۳۲۱ق. هم مورد استناد قرار خواهد گرفت. به هر حال با استفاده از اوراق دیگری از همان مجموعه، سعی خواهد شد تاروش ثبت و فسخ (/ اخراج) همان استناد روشن شود.

موضوع‌بندی افراد

ظاهراً ثبت استناد با نوشتتن کلمه «فرد» در گوشه سمت راست رویه این اوراق آغاز شده باشد. «فرد» در لغت معانی مختلفی دارد، اما در اینجا به این معنی است: «ورقه‌ای به مقدار نصف قطع خشته»^۷ که مستوفیان بر آن جمع و خرج ولايتی یا خرج خاصی را می‌نوشته و زیر هم دسته می‌کردند. ... و احکام یک سال را بین دو تخته چوبی، بسته در کناری نگهداری می‌نمودند. «تمسک» هم در لغت به این معنی است: «قبض. حجت. سند. و جمع آن تمسکات به معنی استناد و دستاویزها و حجت‌ها». بنابراین، در این پنج ورق چهل و دو فقره قرارداد شامل

قرض، مصالحه، اجاره، بع قطعی و شرطی ثبت گردیده است. موضوع تمسکات متدرج در این فردها با درج قیود «بلاویشه»، «حومه» و «فسا»، از یکدیگر تفکیک شده است: «فرد تمسکات بلاویشه»، «فرد حومه» و «فرد بلوک فسا».

ساز و کار کدام محکمه شرع؟

یکی از مشکلات مطالعات آرشیوی، از هم گسیختگی مجموعه اولیه ناشی از فروش‌های جزئی به چند مجموعه دارد. «علاوه می‌دانیم برخی اوقات املاک در یک ولايت و سند در ولايت دیگری تنظیم شده است.^{۱۲} همین موضوع سبب می‌شود تا هر ورقی که به دست آید این پرسش مطرح باشد: این ورق مربوط به کدام شهر است؟ از این رو با آنکه اسناد «مجموعه بادکوبه‌ای» در شیراز خریداری شده است، باز برای رفع هر ابهامی و خطای نخست املاک و اماکن مطروحه در اسناد مورد کنجکاوی قرامی گیرد.

باتوجه به اینکه براین صفحات، مهر و امضایی که محل نگارش شان را بازگو کند، وجود ندارند، لذا سرراست ترین کار، مکان یابی، اراضی و اماکن مورد معامله است. چنانکه گفته شد اسامی جغرافیایی و حتی نسبت‌های اشخاص همگی مربوط به الکاء فارس است.

کسی که این فردها را نوشته، با محرران قبله‌ها و تمسکات آشتایی داشته است. زیرا در پایان چهل و نه فقره از صورت اسناد، نام محرر آنها را مشخص کرده است. به عنوان نمونه: «خط میرزا فضل الله است.»، «خط میرزا محمد»،^{۱۳} «خط حاجی میرزا کوچک»، «بخطر عالی‌جناب آقا شیخ عبدالعلی محرر شرعیات». در دو مورد هم متذکر شده است: «خط خارج محکمه است.». چنین اشاراتی نه تنها بیانگر این واقعیت است که این نیم ورقی‌ها، ماحصل کار یک «محکمه شرع» معتبر است بلکه با اتکا به اسامی همین محرران، می‌توان نام محکمه را مشخص نمود. چنانکه پیش از این نشان داده شد، کارگزاران محکمه اسلامیه «چه کسانی بوده‌اند. از بررسی تطبیقی اسامی شناخته شده قبلی با نام حدود ده تن در فردهای ۱۲۷۴ق. معرفی شده‌اند لذا از روی شباهت اسامی آشکار می‌گردد که همچنانکه اصل اکثر قبله‌ها و تمسکات توسط کارگزاران محکمه اسلامیه تدوین گردیده، صورت اسناد نیز توسط ثبات همان محکمه دفتری شده است.

الف. فرد تمسکات بلاویشه

این نیم ورقی‌ها را از نظر تاریخ می‌توان پشت سر هم قرار داد. اولین نیم ورقی، در قطع ۱۱/۵ ۲۲/۴ سانتی متر می‌باشد. این ورقه مشتمل بر خلاصه بیست و دو فقره «ذمه‌نامه»^{۱۴} است. همانند سایر فردها، این فرد نیز با عنوانی چند سطری به خط سیاق شروع شده است (تصویر رویه فرد ۱ و رویه سایر فردها):

- «فرد تمسکات بلاویشه - ثبت شد. صح - [....] نمره چهل - سنه ثیلان ثیل - تمسکات، بلاویشه و غیره» شدت تندنویسی در تمامی صفحات هویداست. در اثر سرعت، کلمات نه تنها بی نقطه شده‌اند بلکه تعداد زیادی از کلمات از جمله «بتأریخ» «سنه» «نقد» «از مال» «بر ذمه» «شش ماهه» «رد نماید» «ولد» «تجدید» «مؤدی» «بالمناصفه» «بجهة» «شرط شد» «زمان خیار» «قبول نمود» صورتی کاملاً گرافیکی پیدا کرده‌اند. بعلاوه اعداد سیاقی نیز تا حدی به تغییر فرم دچار شده‌اند.

باتوجه به اینکه اولین تمسک (/ ذمه‌نامه)، مربوط به اول (غرة) محرم و آخرین ذمه‌نامه مربوط به ۲۹ محرم ۱۲۷۴ است، بنابراین، در این محکمه در طول سال به ازای هر دوازده ماه هجری قمری، حداقل یک فرد به ذمه‌نامه‌های حومه اختصاص می‌یافته است. البته این تعداد ذمه‌نامه برای فارس در این سال از جمیت روابط اقتصادی

و اجتماعی قرض دهندگان و مقروضان، حداقل و حداکثر میزان و مدت قرض در خور توجه است.

ب. سه فرد از حومه

سه فقره دیگر از این فردها اگرچه از نظر صوری به اولین فرد شبیه هستند اما از نظر محتوا فرق دارند. این سه فقره فرد که جمعاً در بردارنده صورت سی و دو فقره قبله با موضوع عقود مصالحه، اجاره، بیع قطعی و شرطی است. محرر، حوزه جغرافیایی آنها را «حومه» اعلام کرده است. می‌دانیم که «حومه» رادر فارس بر دوناحیه گفته‌اند، یکی حومه بهبهان که در ذیل عنوان کوه‌گیلویه بباید و دیگری حومه شیراز. حومه شیراز نام محلی است که پیرامون شهر شیراز را فراگرفته است. درازی آن از مهارلو تا خلار هفده فرسخ، پهنه‌ای آن از زرگان تا شاه‌بورجان هفت فرسخ و محدود است از جانب مشرق به بلوکِ کربال و از سمت شمال به بلوکِ مرودشت و رامجرد و از طرف مغرب به بلوکِ کوهمره و از جانب جنوب به بلوکِ سیاخ و کوار. هوای حومه شیراز مایل به اعتدال، انواع میوه‌های سردسیری و انار و انجیر را نیکو پروراند. کشت و زرع آن گندم و جو و نخود و عدس و کنجد و پنبه و کرچک و خشکاش و شلتوك و فالیز، خربوزه و هندوانه و خیار و کدو و بادنجان و انواع بقولات است ...^{۱۱}

از این رو با توجه به بساتین و باغات واقع در «جل دراک» «قریه دودج» «دهکره» «عقب بقעה سعدی»^{۱۲}، «قصر الدشت»^{۱۳}، «چهار موضع» و «خارج دروازه کازرون» که در این سه ورق تکرار شده است در جانب شرق و شمال شهر شیراز قرار دارند بنابراین این اوراق در برگیرنده املاکی پیرامون و حومه شیراز است و نسبتی با حومه بهبهان ندارد. حسینی فسائی (۱۳۷-۱۳۱۶ق.) در مورد بلوکات فارس آورده است:

— بباید دانست که در مملکت فارس هر ناحیتی را که دارای چندین قریه و مزارع باشد، آن را بلوک بر وزن سلوک گویند و این مملکت بر طبق نقشه فارس به اختصار نگارنده این فارسنامه بر شصت و سه بلوک قسمت گشته و هر یکی را نامی مخصوص گذاشته، حاکم و کلانتری را برای آن معین نموده، هر یک را با دیگری مداخلتی نبوده است. و اکنون رشته آن نظام گسیخته و هفت بلوک از فارس موضوع گشته، ... و شاید دو بلوک سه بلوک را به یک نفر حاکم یا یک نفر کلانتر دهند ...^{۱۴}

البته به نظر می‌رسد بین بلوک‌بندی پیشنهادی حسینی فسائی با بلوک‌بندی محکمه اسلامیه همانگی کامل وجود نداشته باشد.^{۱۵} چنانکه چهارموضع امروزه بخشی از داخل شهر شیراز موسوم به قصر الدشت می‌باشد. بعلاوه از آنچاکه در محکمه اسلامیه، «خارج دروازه کازرون» در ذیل «حومه» آمده است اما در فارسنامه ناصری در ذیل «بلوک حومه شیراز» چنین منطقه‌ای معرفی نشده، بنابراین، می‌توان گفت که «حومه» در نزد کارگزاران محکمه اسلامیه، علاوه بر بلوک حومه، اراضی چسبیده به شهر شیراز نیز حومه محسوب می‌شده است. پس این نتیجه‌گیری ما را به این موضوع رهمنون می‌شود که این محکمه برای معاملات داخل شهر می‌باشد فرد جداگانه داشته باشد. یک عبارت کوتاه که بر حاشیه یک ورقه عرضه و حکم شرعی مربوط شیخ‌الاسلام وقت شیراز به تاریخ ۲۲ شوال ۱۳۰۹ است سبب می‌شود تا بر این فرضیه بیشتر اصرار ورزیم: بر این ورقه که از همین مجموعه استناد به دست آمد، چنین نوشته است:

— «با ثبت سابق که معاملات محله میدانشاه در سنه ۱۲۹۱ باشد مقابله شد.»

در نتیجه در محکمه اسلامیه، معاملات محلات شیراز را به تفکیک ثبت و ضبط می‌کرده‌اند. به هر روی بین این سه فرد از نظر تاریخی فاصله و گسترش وجود ندارد. بنابراین، می‌توان آنها را از نظر تاریخی پیش سر هم آورد. نخستین اینها، در برگیرنده صورت دوازده فقره قبله است که ده فقره از آنها مربوط به حدفاصل ۱۷ تا ۲۹ ربیع‌الثانی ۱۲۷۴ و دومین مورد هم یکی به تاریخ غرة جمادی‌الاول و دیگری مربوط به سوم همین ماه است.

(تصویر رویه و ظهر فرد ۲)

دومین فقره، در برگیرنده صورت نه فقره قباله است که چهار فقره از آنها مربوط به حدفاصل دوم تا ۲۹ جمادی الاول همین سال و شش فقره دیگر مربوط به اول تاسوم جمادی الثانی است. (تصویر رویه و ظهر فرد ۳)

سومین فقره، مبتنی بر صورت ده فقره قباله است که یک فقره از آنها مربوط به حدفاصل ۱۲ جمادی الاول سال ۱۲۷۴ و نه فقره دیگر مربوط به حدفاصل چهارم تا همین جمادی الثانی است. (تصویر رویه و ظهر فرد ۴)

ج. فرد بلوک فسا

سوای چهار فقره فردی که مربوط به سال ۱۲۷۴ اق. است یک فقره فرد هم مربوط به «بلوک فسا»^{۳۰} به دست آمد که مربوط به ششم ذیحجه ۱۳۲۱ است. اما این فرد برخلاف افراد مذکور، تنها در بردارنده یک فقره قباله است. طول آن نیز بیش از سه برابر فردهای مزبور است. بنابراین، شاید این یکی از بلندترین فردهایی است که تاکنون به دست آمده است. این طومار ۱۱×۷۰ سانتی متر، چهار بار از بالا به پایین تا خورده تا در نهایت قطع آن در حدود همان افراد مذکور در آمده است. جمع کردن این طومار مسلمان بدين دليل صورت گرفته تادر کنار سایر فردهای آن بلوک قابل بسته بندی باشد. تفاوت دیگر مربوط

به کلمه «صح» است. در این فرد نه تنها از عبارت «صحیح است.» به جای اصلاح معمول «صح» استفاده شده بلکه محل آن عبارت نیز که قبلًا در سمت چپ و ضمن صورت سیاقیه عنوان بود به سمت راست و ابتدای سطر اول متن تغییر یافته است.

«لاشه کردن» و «اخرجاء»

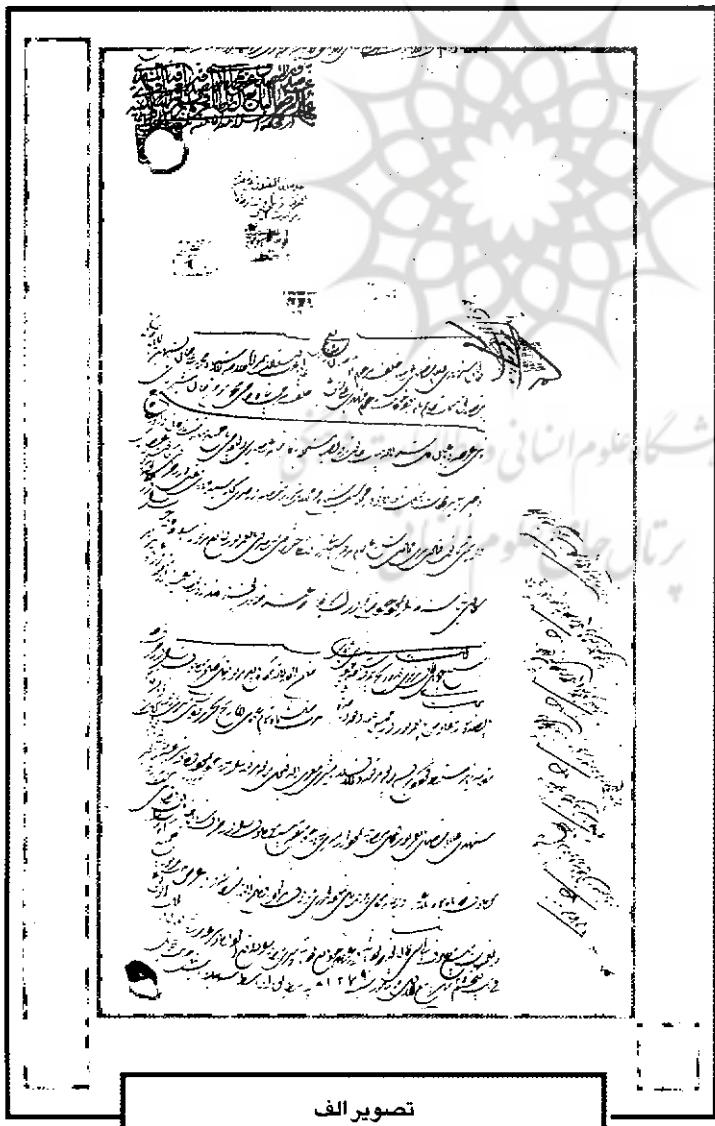
عقودی از قبیل اجراء، رهن و بیع شرط، محدوده زمانی دارد. امروزه حجم قابل توجهی قباله سالم و تعداد کمتری قباله لاشه شده در دست است.

به عنوان عمل دوام این حجم از استناد دو دلیل قابل طرح است:

۱. پیش یابی نیاز مجدد و احتمالی به سند در محاکم.

۲. وجود برخی از اسامی متبرکه و کراحت از امحای آنها.

میرزا شکرالله خان سنتدجی مؤلف تحفه ناصری، در حین ذکر واقعه‌ای، درباره روش معمول لاشه کردن و ابطال تمسکات در دوره قاجاریه گزارش کوتاه و جالبی دارد:

تصویر الف

- «... آقا باباخان گفته است: قبض ما بدھید و امانت خودتان را ببرید. میرزا محمدحسن بدبخت قبض را بیرون آورده به دست او داده. فوری مهرش را کشیده و به چراغ زده همه را سوزانده ...»

لذا در موقعی که قرارداد مطابق ارکان و شروط مندرج خاتمه می پذیرفت، به جای از بین بردن اصل سند، سجع مهرها را می کشیدند و می سوزانندند. از این پس عقد، فسخ می شد و متعاملین نسبت به هم، دیگر تعهدی نداشتند.^{۲۸}

در مورد استنادی که صورت آنها در کتابچه شرعیات ثبت و ضبط بود، اقدام بعدی خط زدن صورت سند و نوشتمن یادداشتی در حاشیه همان صفحه بود. چنانکه محرر آقا سید صادق سنگلچی بر یکی از صفحات چنین نوشته است:

- «این نوشته بتاریخ یوم پنجم

شهر ذیحجه ۱۲۸۴ باطل شد و مهر جانب آقا کشیده

تصویر ب

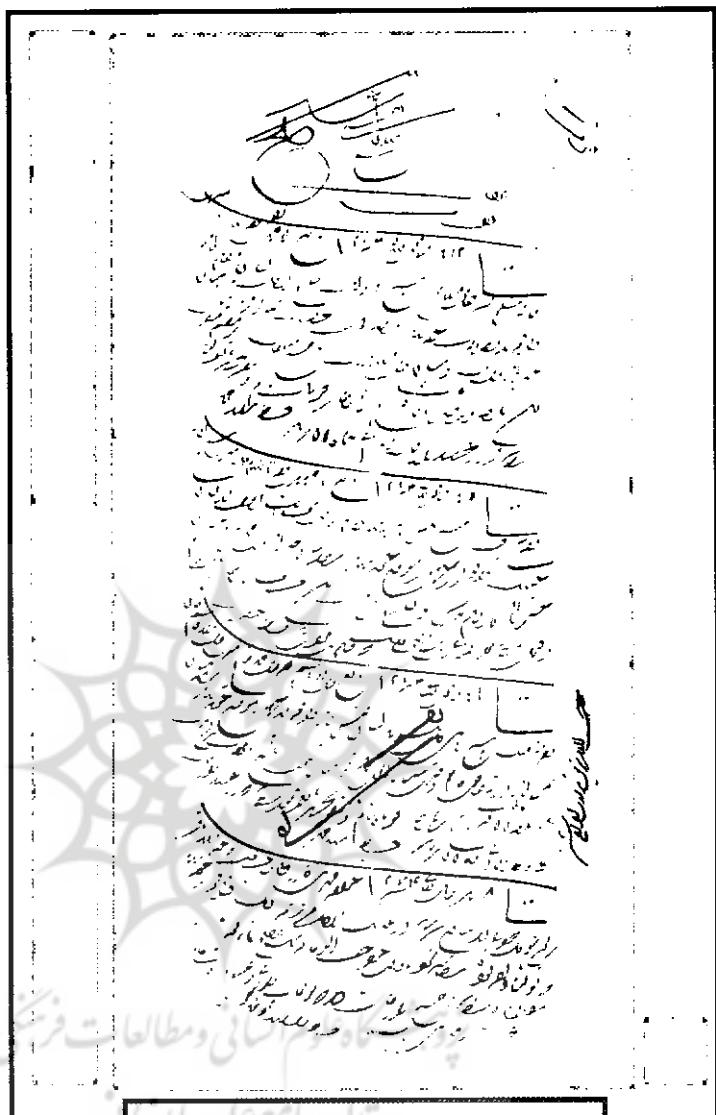
شد». ^{۲۹}

حال آنکه ثبات محکمة اسلامیه، اصطلاح و سبک هنرمندانه‌ای داشته‌اند. صورت هشت فقره از استناد در زمان‌های نامشخصی، باطل شده است. علامت مشخصه ابطال در این فرد ها کلمه «اخراج» به قلم سیاقی است.

(← تصویر الف). این در حالی است که در تهران فسخ استناد را با ضرب در کشیدن و حاشیه زدن نشان می داده‌اند.

اما اگر مبایعه نامه مورخ ۲۵ ربیع الاول ۱۲۷۹ به دست نیامده بود ادامه سخن ممکن نبود. این قباله آشکار ساخت که در شیراز ابطال صورت سند با اصل سند بطور همزمان تحقق می یافته است. بدین معنی که علاوه بر کندن نقش مهر شیخ‌الاسلام و نوشتمن کلمه «اخراج» روی یادداشت دفتری همان سند، بر صورت آن نیز کلمه «اخراج» را رقم می زده‌اند.

گفتنی است، فسخ سند مستقیماً از جانب شیخ‌الاسلام دیگته نمی شده است. چراکه در بین هشت صورت ابطالی فقط یکی به دستور مستقیم شیخ‌الاسلام وقت باطل گردیده است. در حاشیه صورت این سند آمده است:

– «حسب الامر شرعي مدار اخراج شد» (← تصویر ب) ..

شاید بتوان تعداد نسبتاً زیاد کارگزاران محکمة اسلامیه را به تعداد بلوکات و رسیدگی به امور مالی و معاملاتی و زراعی آنها نسبت داد. این بررسی نشان داد که کارگزاران محکمه اسلامیه برای ثبت اسناد، سازوکار مشخصی داشته‌اند. آنها همانند دیوانیان، اسناد مالی و معاملاتی ایالت فارس را برابر پایه بلوکات ساماندهی می‌کردند. این باریکابینی در قدیم‌ترین و معروف‌ترین محاکم شرع تهران مرسوم نبوده به طوری که اسناد شهرها و استان‌های گوناگون را در لای ثبت می‌کرده‌اند.

در ترتیب تاریخی اسناد ثبت شده لغزش‌هایی بروز می‌کرده است که احتمالاً در کثرت و طبقه‌بندی اسناد بر مبنای هر بلوک ریشه داشته است. از این رو رعایت روزها اولویت نداشته است بلکه صرفاً بر هفته و ماه تأکید می‌شده است. وبالاخره اینکه «ثبت دفترشود». دقیقاً به معنی ثبت در دفتر (كتابجه) مخصوصی نبوده است بلکه اصطلاحی بوده که بر فرد نویسی هم دلالت می‌کرده است.

[رویه فرد ۱:]

فرد تمسکات بلا وثیقه

ثبت شد

صح

[...] نم ره چهل

سنه ییلان ثبل

تمسکات

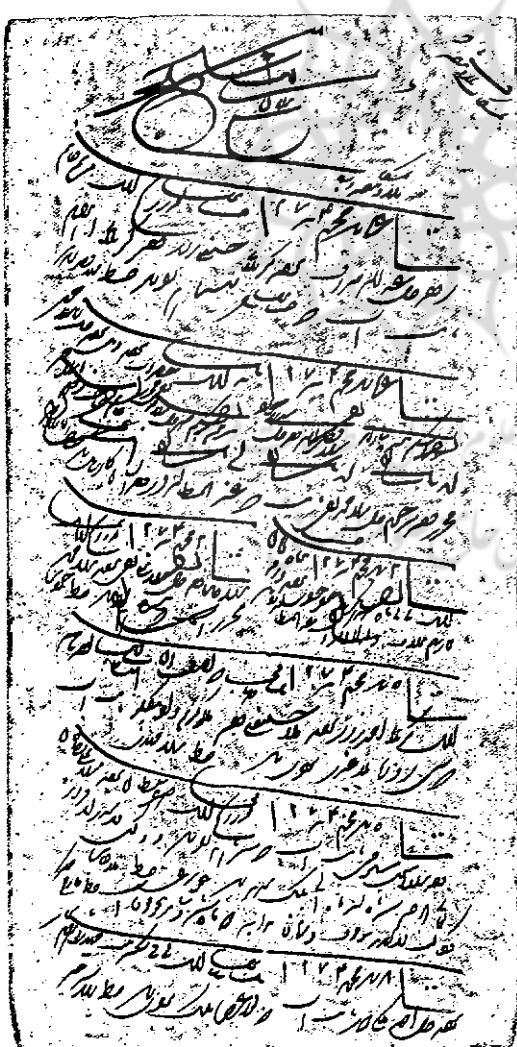
بلا وثیقه وغیره

[۱:۱] بتاریخ غرة شهر محرم سنة ۱۲۷۴ بیست و پنج تومان "نقد رایج از مال مریم خانم

زوجة حاجی عبدالله صراف بر ذمة کربلائی حسنعلی براز ولد کربلائی ابراهیم

ثابت است که بیست و پنج تومان " راشن ماهه رد نماید. خ ط میرزا فضل الله است.

[۲:۱] بتاریخ غرة شهر محرم سنة ۱۲۷۴ سی و یک تومان " از مال حضرات مشروحة ذیل بر ذمه جناب آقامیرزا محمد

رویه فرد ۱

/۲

زهابیگ همسر مشارلیه میرزا فضل الله ولد حاجی میرزا جواد مریم بیگم صبیه حاجی میرزا محمد تقی محرر خانم صاحب زوجه آقا میرزا محمد
 ۳۴ تومان^{۲۶} ۳۴ تومان^{۲۷} ۳۶ تومان^{۲۸} ۱۷ تومان^{۲۹}
 «آخر راج» «آخر راج» «آخر راج» «آخر راج»
 ۳/ محرر ولد مرحوم میرزا محمد تقی ثابت که عند المطالبه در وجه ایشان کارسازی نماید. خط میرزا محمد.

[۱]: ۱/ بتاريخ ۲ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ پنجاه تومان^{۳۰}

۲/ از مال بی بی ماہ صبیه کربلائی جعفر خفری بر ذمه ورقه

۳/ آفاستم علاف ولد آقا اکبر است عند المطالبه رد نماید. «آخر راج»

[۲]: ۱/ بتاريخ ۲ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ ده تومان^{۳۱} نقد از مال

۲/ میرزا حسین ولد حاجی میرزا علی نقی بر ذمه میرزا محمد

۳/ محرر است که شش ماهه رد نماید. خط خودش. «آخر راج»

[۳]: ۱/ بتاريخ ۵ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ نود و سه تومان و پنج هزار دینار^{۳۲} که نصف آن چهل و شش تومان و هفت
 هزار دینار^{۳۳} بوده باشد
 ۲/ از مال کربلائی احمد بزار بر ذمه ملا حسینعلی ولد ملا کریم مرادبیکلو ثابت است
 ۳/ که سی روزه بلا عندر مؤذی نماید. خط میرزا مهدی..

[۴]: ۱/ بتاريخ ۵ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ نود تومان^{۳۴} نقد رایج از مال صفر سلطان بر ذمه میرزا علیرضا خان

۲/ ولد میرزا اسماعیل مستوفی ثابت است که سه ماهه رد نماید و وکیل در تجدید از قرار

۳/ توالي؟ هر سه ماه سه ماه الى یکسال تجدید نماید بنحو شرعی. خط ملا عباس

۴/ وکالت در تجدید موقوف و زمان شرط دو ماه بیشتر و سایر بنحو فوق است. خط خارج محکمه

[۵]: ۱/ بتاريخ ۸ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ بیست و سه تومان و سه هزار دینار^{۳۵} از مال بی بی سکینه بنت مشهدی
 ابراهیم نجار

۲/ بر ذمه حاجی احمد ملکی دوز ثابت است که در عرض یکسال مؤذی نماید. خط میرزا سید محمد.

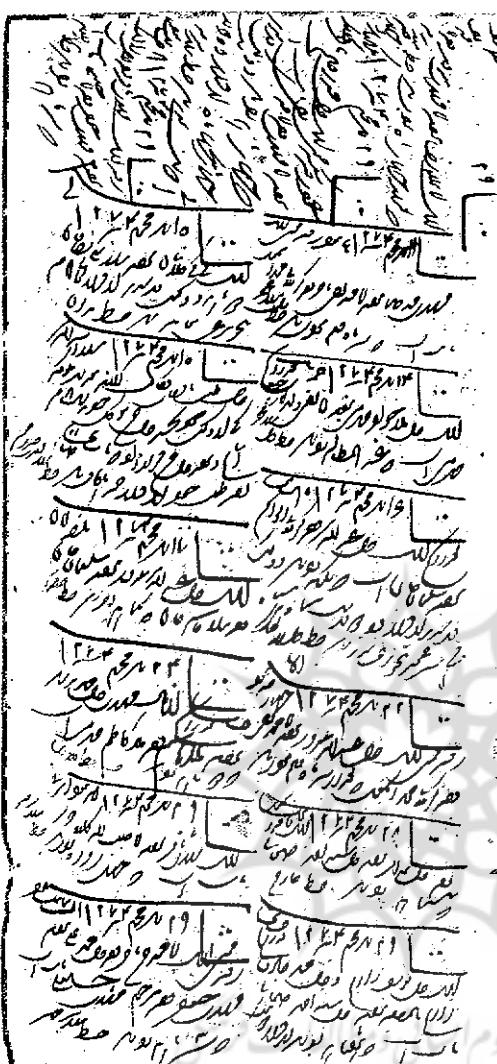
[۶]: ظهر فرد

[۷]: ۱/ بتاريخ ۱۱ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ سی صد^{۳۶} عدد روپیه محل از مال

۲/ مشهدی محمد حسین بر ذمه آقا محمد تقی تاجر ولد کربلائی محمد اسماعیل

۳/ ثابت است که سه ماهه و نیم مؤذی نماید. خط حاجی میرزا محمود

[۸]: ۱/ بتاريخ ۱۵ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ سی و شش تومان^{۳۷}

ظاهر قرد ۱

- ۲/ از مال بی‌بی گلابتان بر ذمه میرزا علی رضا خان
- ۳/ دو ماهه وکیل در تجدید از قرار [....]
- ۴/ بنحو شرعی معاینه نماید.
- ط مدیون

- [۳: ۱] بتاریخ ۱۴ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ سی و پنج تومان^{۱۰} نقد رایج
- ۲/ از مال حاجی ملا جواد جهرمی بر ذمه آقانقی ولد آقار جعلی
- ۳/ جهرمی است که عند المطالبه رد نماید. خ ط حاجی میرزا محمد

- [۴: ۱] بتاریخ ۱۵ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ میرزا اسدالله ولد
- ۲/ حاجی طیب آقا قصاب وکالت دارند مقدار یک وقفه^{۱۱}
- ۳- گی از وکیل خود به جهت حاجی حسن موکل خود هر سال دویست من ابتدی و بر ذمه حاجی حسن قرارداد که یک صد و شانزده تومان و پنج هزار دینار
- ۵/ نقد طلب خود از قرار حجت بازیافت نماید. خ ط میرزا مشهدی .... محمد

- [۵: ۱] بتاریخ ۱۶ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ یک صد و هفده تومان^{۱۲}
- ۲/ نقد رایج از مال حاجی عبدالله ولد کربلائی ابراهیم
- ۳/ بر ذمه سلیمان خان است که یک ماهه رد نماید و وکیل
- ۴/ در تجدید از قرار ده دور سال شش ماه به شش ماه
- ۵/ الی بیشتر بنحو شرعی تجدید نماید. خ ط حاجی میرزا کوچک

- [۶: ۱] بتاریخ ۱۷ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ یکصد تومان
- ۲/ از مال حاجی عبدالله پیله و بر ذمه سلیمان خان
- ۳/ ولد میرزا قاسم خان که یک ماهه رد نماید. خ ط حقیر است.

- [۷: ۱] / تاریخ ۲۲ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ چهارصد^{۳۳} عدد
 ۲/ روپیه محل از مال حاجی عبدالله پیله ور بر ذمه آقا محمد تقی
 ۳/ ولد کربلائی محمد اسماعیل که بعد از سه ماه و نیم مؤذی نماید.

- [۸: ۱] / تاریخ ۲۴ شهر محرم سنه ۱۲۷۴
 ۲/ شصت و پنج تومان^۵ نقد رایج از مال مشهدی حاجی محمد بزار
 ۳/ بر ذمه ملا هاشم ولد ملا کاظم جهرمی است
 ۴/ که دو ماهه رد نماید. خ_____ ط ملا عباس

- [۹: ۱] / تاریخ ۲۸ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ بیست تومان از مال آقا محمد اسماعیل
 ۲/ ولد حاجی عبدالله بر ذمه حاجی سید احمد صغادی
 ۳/ که شش ماهه رد نماید. خ_____ ط خارج

- [۱۰: ۱] / تاریخ ۲۹ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ چهار^{۳۴} عدد اشرفی
 ۲/ از مال مشهدی باقر بر ذمه آقا حبیب الله کلاهدوز
 ۳/ ثابت است که چهل روزه مؤذی نماید. خ_____ ط میرزا سید محمد

- [۱۱: ۱] / تاریخ ۲۹ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ پانزده تومان^۵ نقد رایج
 ۲/ از مال حاجی یوسف زارع و حاجی محمد صادق
 ۳/ زارع بالمناصفه بر ذمه حاجی سید احمد صغادی
 ۴/ ثابت است که هفت ماهه رد نماید. از قرار دو تمسک.

- [۱۲: ۱] / تاریخ ۲۹ شهر محرم سنه ۱۲۷۴ یک هزار و بیست^{۳۵} عدد
 ۲/ روپیه محل از مال آقا محمد حسن تاجر ولد حاجی محمد علی بر ذمه
 ۳/ مشهدی جعفر ولد مرحوم مشهدی حسنعلی ثابت است
 ۴/ که سه ماهه رد نماید. خ_____ ط میرزا سید محمد

[ادامه در فراز ظهر:]

- [۱۳: ۱] / تاریخ ۲۹، پانصد^{۳۶} عدد
 ۲/ از مال آقا میرزا رضا بر ذمه آقا مشهدی پیله ور ولد آقا محمد تقی
 ۳/ که بعد از چهار ماه مؤذی نماید. خ_____ ط میرزا سید محمد.

- [۱۴] ۱/ بتأريخ ۲۹ شهر محرم سنة ۱۲۷۴ يك هزار و چهار صد
۳/ عدد روبيه سكه محل از مال حاجي محمد رحيم تاجر کلا
۴/ بر ذمه آقا مشهدی ولد آقا محمد تقی ثابت است
۵/ که چهار ماهه رد نماید و وکيل در تجدید
۶/ چهار ماه به چهار ماه از قرار ده در سال
۷/ الی دو سال تجدید نماید. خط ميرزا سيد محمد

- [۱۵] ۱/ بتأريخ ۲۹ شهر محرم سنة ۱۲۷۴ دويست و بيست و پنج ^{۵۵} عدد
۲/ روبيه از مال مشهدی باقر ولد حاجي [.....]
۳/ بر ذمه مشهدی جعفر ولد آقا حسين على ثابت است
۴/ که سه ماهه رد نماید. خط ميرزا فضل الله

[رويء فرد ۲:]

فرد حومه

شـتـهـشـتـهـ

صح

[....] نـمـرـهـ چـهـلـ

سنـهـ ئـلـانـ تـمـسـكـاـتـ

حـومـهـ

- [۱] ۱/ بتأريخ ۲۱ شهر ربیع الثانی سنة ۱۲۷۴ بایع: آقا شهریار قصر الدشتی؛ مشتری: حاجی سید حسن سمسار
شیرازی؛

- ۲/ مبيع: بیست و پنج ^{۵۵} انجیر از باغ عمومانی قصر الدشت؛ ثمن: ده تومن ^{۵۸}؛ زمان خیار: ده ^{۵۵} ماه تمام
۳/ و بقیه به جهت بایع شرط شد که از عهده اخراجات الباقی (?) ..... [برآید. خط ميرزا عباس.]

- [۲] ۱/ بتأريخ ۲۰ شهر ربیع الثانی سنة ۱۲۷۴ بایع: آقا محمد رضا ولد حاجی فتحعلی براز؛ مشتری: حاجی تقی
۲/ ولد کربلائی ابوالحسن؛ مبيع: نصف مشاع از کل باغ [.....] رئیس مقیمی واقعه در جبل دراک متصله به جبل
۳/ وحدی بستان آقا جعفر و حدی بستان آقا انصار و آقا صفر؛ ثمن: شصت و پنج تومن ^{۵۷} نقد رایج ..... و اسقاط
۴/ خیارات رانموده درک است که از عهده برآید و حاجی تقی
۵/ قبول نمود. خط ميرزا محمد.

- [۳] ۱/ بتأريخ ۲۰ شهر مزبور؛ بایع: حاجی تقی مزبور؛ مشتری: آقا محمد رضا مزبور؛ مبيع: نصف مشاع
۲/ از کل بستان مرقومه ابتدیاً خود را که کل باغ دو هزار "اصله کروم بخس" است و دوازده اصله انجیر؛
۳/ به ثمن چهل و پنج تومن نقد؛ زمان خیار: یک سال تمام و بقیه به جهت بایع مزبور شرط شد. خط حیر

است. «آخر راج»

- [۴] ۱/ بتاریخ ۱۹ شهر ربیع‌الثانی سنه ۱۲۷۴ بایع: آقا لطفعلی قصرالدشتی؛ مشتری: آقا ابراهیم؛ مبیع: چهار‌دانگ
 از کل خانه قصرالدشت که معین است به ضمانت آقا محمدباقر ولد ملا آقابابا؛ ثمن: چهارده تومان^۳؛ زمان خیار:
 هشت ماه تمام بقیه به جهت بایع مذبور (؟) قبول کرد از مشتری ماهی دو هزار تومان. خ— ط میرزا سید محمد.

- [۵] ۱/ بتاریخ ۲۹ شهر ربیع‌الثانی سنه ۱۲۷۴ بایع: میرزا آقای طبیب ولد حاجی سید محمد؛ مشتری: حاجی محمدحسین تاجر
 صراف؛ مبیع: دو دانگ از کل هر یک مزرعه‌ی آب خانی و

روایة فرد ۲

آب تلخان با دو دانگ

- ۳/ از کل مزرعه‌ی سلمانی واقعه در عقب بقعه‌ی سعدی با شرب تابعه بر آن از قنات که مستغنى از تحدید است
 ۴/ با چهارصد^۴ من؛ ثمن یک صد و شانزده تومان ۶۵ نقد رایج؛ زمان خیار: یک‌سال و چهار ماه تمام و بقیه به جهت بایع مذبور شرط شد. خ— ط میرزا محمد.

- [۶] ۱/ بتاریخ ۲۵ شهر ربیع‌الثانی سنه ۱۲۷۴ رئیس مددعلی قبول نمود از سرکار میرزا ابوالحسن خان
 ۲/ مشیرالملک وکیل جنابان آقا عبدالجواد و آقا عطاء‌الله ولدان حاجی محمدجعفر مجتهد منافع و مداخل
 ۳/ سه ساله کل قریه دودج واقعه در حومه شیراز سوای اطواد^۵ واقعه در آن که معین (؟) است
 ۴/ بمال الصلح سالی بیست و یک^۶ من اجتناس که سال به سال مؤدى نماید و متوجهات دیوانی کلاباموکلان
 مصالح «آخر راج»

[ظهر فرد ۲]

- ۵/ و جمع آوری حاصل و خرج زراعت با مصالح له و آفت چنانچه برسد که بقدر مال الصلح
- ۶/ به عمل باید [.....] از بابت جذب (؟) سود (؟) مصالح له است و شرط شد که سالی نود و نه تومان^{۱۰}
- ۷/ به اطلاع مشیرالملک اخراجات [....] نماید و به عوض گی متصرف شود و سه هزار من
- ۸/ به جهت از مال موکلان بر ذمه مصالح له است. خ_____ط [.....]

[۱:۱] بتاريخ ۲۵ شهر ربیع الثانی سنه ۱۲۷۴ حاجی محمدحسین زارع ولد حاجی محمدجواد اعتراف نمود

۲/ که جمیع محاسبات مابین او و کربلائی علی دهکره از بابت خانه دهکره و غیره محاسبات

۳/ بهیج وجه حقی و حظی

نمی باشد. خ_____ط حاجی میرزا
محمد طاهر (؟)

[۲:۱] بتاريخ ۱۹ شهر ربیع الثانی

سنه ۱۲۷۴ بایع: حاجی سید میرزا رضوی؛

مشتری: حسینعلی خان؛ میبع:

۲/ چهار دانگ مشاع از کل بستان

جمال الدین محمد واقعه در چهار موضع

حومه شیراز با شرب تابعه بر آن

۳/ متصله دو حد بشاع و حدی بیاغ

شاه پریان (؟)؛ ثمن: دویست تومان^{۱۱} نقد

رایج؛ زمان خیار: بعد از شش ماه در عرض

سه ماه

۴/ و قبول [.....]

بعد ماه راسی و یک ۷۱ و فسخ در سه ماه

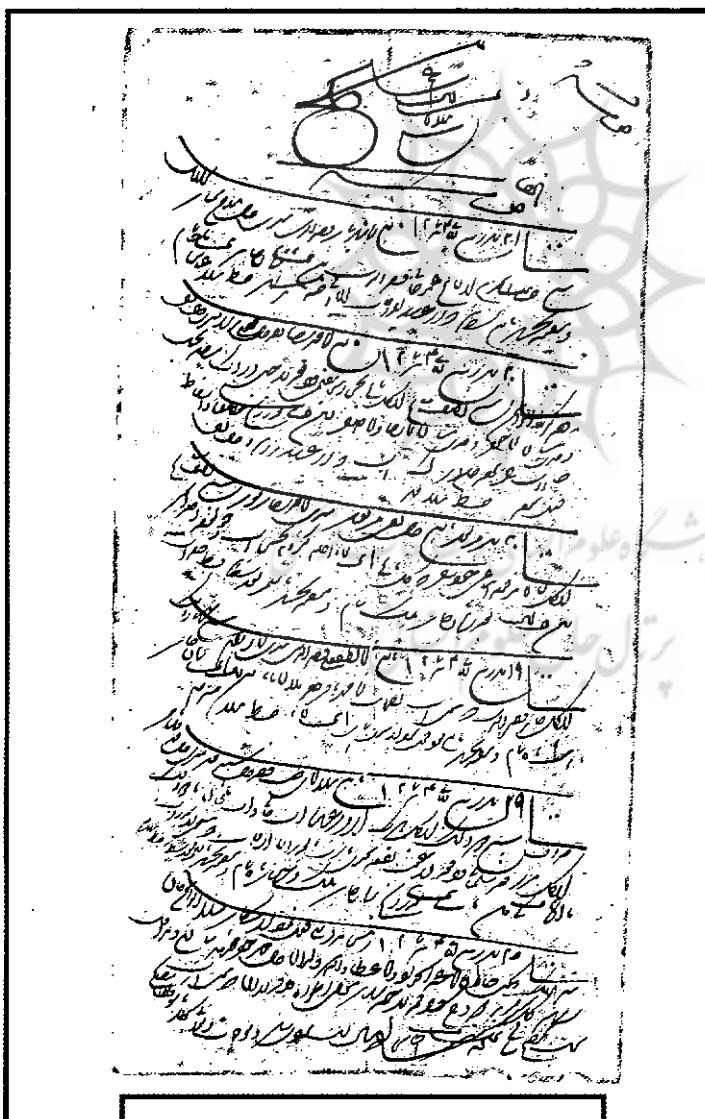
آخر [.....] شرط شد. خ_____ط میرزا

محمد

[۳:۱] بتاريخ ۱۵ شهر ربیع الثانی

سنه ۱۲۷۴ معترف شد حاجی ملا فتح الله

بر آنکه وکالت از قبل

- ۲/ جناب میرزا ابوطالب نواب قبول مصالحه یک چارک^{۷۵} گی و یک صد دینار به مبلغ یک صد تومان
- ۳/ نقد بر ذمه موکل خود قرار دهد که یک ساله ردنماید بانضمام پانصد تومان^{۷۶}
- ۴/ سالی و کل بستان سلمانی واقعه در قصر الدشت را که رهن بوده رهن کل طلب خود نموده، خط میرزا

محمد

- ۴: [۱/ بتاريخ ۳ شهر جمادی الاول سنة ۱۲۷۴؛ بایع: آقا اصغر دهکر ولد آقارجب؛ مشتری:
- ۲/ میرزا زین العابدین شیرازی؛ مبیع: شصت^{۷۷} انجیر من حصة غارسی از جمله یک صد و بیست^{۷۸} انجیر من حصة مفروذه
- ۳/ آقا صفری واقعه در دهکره که مالکی آن متعلق به سرکار حاجی قوام الملک است تا حصة غارسی از خیابان باع مزبور با ملحقات؛ ثمن: یک صد تومان^{۷۹} نقد؛ زمان خیار: نه^{۸۰} ماه و نیم و بقیه به
- ۴/ باع شرط شد که از عهده اخراجات آن برآید. خط میرزا عباس

جهت

- ۵: [۱/ بتاريخ غره شهر جمادی الاول سنة ۱۲۷۴؛ بایعه: بی بی خدیجه بنت آقا محمد جعفر زارع به تصدی آقا فتح الله
- ۲/ آقا محمد ابراهیم زرچ خود؛ مشتری: افراسیاب بیک فراش باشی؛ مبیع: هفت فیمان^{۸۱} مشاع
- ۳/ از جمله بیست و شش^{۸۲} فیمان کل اراضی چهار برج واقعه در خارج دروازه کازرون بدون شرب
- ۴/ متصله به جدول خیرات و اراضی کردآباد و اراضی پای چنار و به چهار برج سفلی تخلیه؟
- ۵/ به مشتری آن پنجاه و چهار تومان^{۸۳} نقد رایج [.....] و اسقاط خیرات را نموده ضامن درک است. خط میرزا کوچک

- ۶: [۱/ بتاريخ ۱۷ شهر ربیع الثانی سنة ۱۲۷۴؛ بایع: آقا فتح الله ولد کربلائی حسن؛ مشتری: آقا بی بی صبیه آقا باقر
- ۲/ زارع؛ مبیع: بیست و دو^{۸۴} فیمان اراضی زراعتکار که سه قطعه است واقعه در خارج دروازه کازرون
- ۳/ که معین است با شرب تابعه بر آن به توسط حاجی یوسف زارع؛ ثمن: یک صد تومان^{۸۵}؛ زمان خیار: پانزده^{۸۶} ماه تمام
- ۴/ و قبول مصالحه نموده بمال الصلح بیست تومان^{۸۷} نقد که به سه قسط مؤدى نماید و از عهده اخراجات آن برآید.

[ادامه تمسمک در حاشیه سمت راست:]

- ۵ - آقا عبدالرحیم و چهار نفر همسایه های خود بوضوح اعترافهم تصدیق نمودند. خط حاجی میرزا کوچک

[رویه فرد ۳:]

فرد حومه

ثبات

صح

[....] نم ره چهل ۸۵

سنہ یلان

تمکا

حومه

[۱:] ۱/ بتاریخ ۲۲ شهر جمادی الاولی سنه ۱۲۷۴ اجاره داد آفاریع ولد مرحوم حاجی عباسعلی به آقا کریم
۲/ ولد مرحوم استاد حاجی تمامی دو دانگ مشاع از کل طاحونه تل حوری (؟) واقعه در چهار موضع حومه شیراز

۳/ با جمیع توابع دو ساله به

مال الاجاره تمامی بیست و سه^{۸۵}
آردگی (؟) که ماه به ماه مؤدب نماید و
چنانچه

۴/ دو ماہ بدهد فسخ بالمالک است و
توقعات دیوانی سالی سی و هفت
تومان ۸۷ با مستأجر و اخراجات

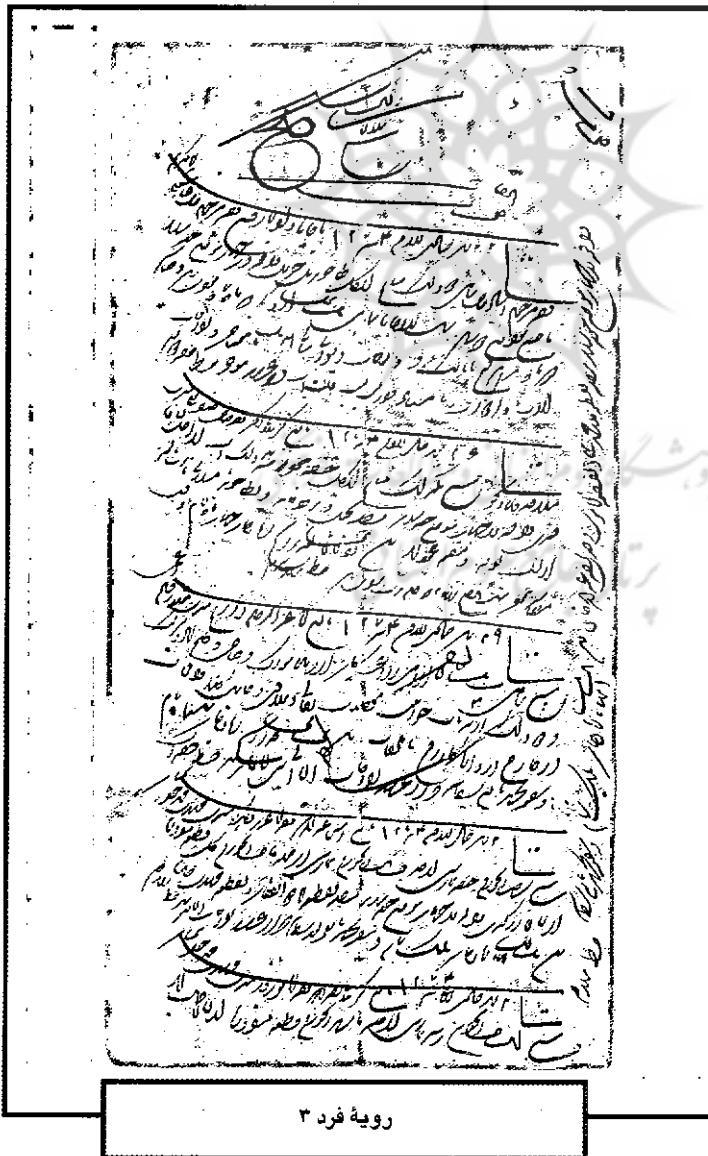
۵/ آلات و ادوات با مستأجر [.....]
[.....] در عهده موجر. خ ط
حاجی داود (؟)

[۲:] ۱/ بتاریخ ۲۶ شهر
جمادی الاولی سنه ۱۲۷۴ باعی: کربلای
اکبر ولد حاجی صفرعلی؛ مشتری:

۲/ میرزا [.....] انجو؛ مبیع:
یکدانگ مشاع از کل حصة خود که سه
دانگ است از اصل بستان

۳/ قندی واقعه در چهار موضع
حومه شیراز متصله به جبل و رو دخانه و
به طاحونه میرزا نی با شرب تابعه

۴/ از آب لوله و مقسم محمود آباد؛
شمن: ده تومان ^{۸۶} نقد رایج؛ زمان خیار
چهار ماه تمام و قبول

۵/ مصالحه نمود بمال الصلح هزار ۸۹ دینار که ختم مدت مؤدى نماید. خ ط میرزا سید محمد.

- [۳: ۱] / بتاريخ ۲۹ شهر جمادی الاولی سنة ۱۲۷۴ بايع: آقا عبدالرحیم زارع؛ مشتری: میرزا حبیم اعمی؛
 ۲/ مبيع: تمامی سی و شش ^{۱۰} فیمان اراضی زراعتکار از زمین مورک(?) و حاجی و حکیم(?) آباد و شرکت
 ۳/ و دو دانگ از سه باب حوانیت مفصلات بقالی و علافی و خبازی(?) کلاً واقعات
 ۴/ در خارج دروازه کازرون باملحقات؛ ثمن: نود و دو تومان "نقد رایج؛ زمان خیار: شش ماه تمام؛
 ۵/ و بقیه به جهت بایع شرط شد که از عهده آخراجات آن الی سی تومان برآید. خ ط حبیر
 است. «آخر راج»

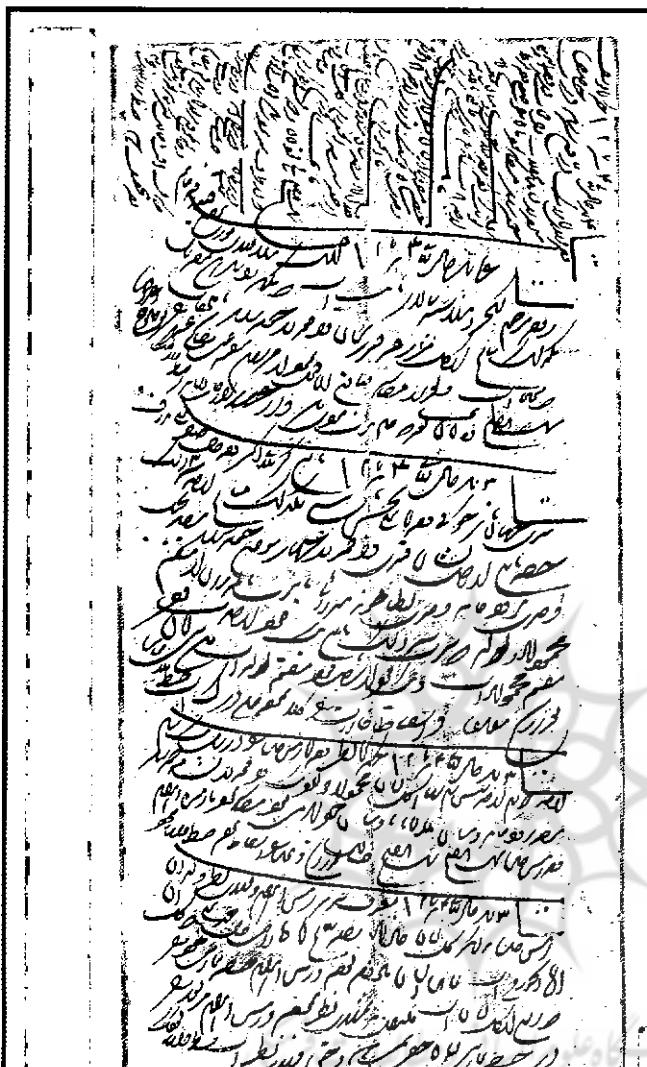
- [۴: ۱] / بتاريخ ۲ شهر جمادی الاولی ^{۱۰} سنة ۱۲۷۴ بايع: رئیس عبدالله ولد آقا عزیز دهکره؛
 مشتری: مشهدی محمد جعفر سمسار؛
 ۲/ مبيع: حصت آبخورون ^{۹۳} حصة غارسی از جمله هشتاد و پنج "آبخورون غارسی از جمله
 یک صد و پنجاه ^{۱۵} آبخورون کل قطعة مفروزة
 ۳/ از بستان زرگری واقعه در چهار موضع حومه شیراز متصله به قطعه آقا ذوالفقار و به قطعة
 مشهدی حسین؛
 ۴/ ثمن: چهل و سه تومان و هزار دینار ^{۹۶}؛ زمان خیار: یک سال تمام و بقیه به جهت بایع شرط شد که از عهده
 آخراجات آن برآید. خ ط میرزا محمد..

- [۵: ۱] / بتاريخ ۲ شهر جمادی الثاني سنة ۱۲۷۴ بايع: کربلائی نصرالله ولد آقا نوروز؛ مشتری: مشهدی
 محمد جعفر سمسار؛
 ۲/ مبيع: پنجاه و چهار ^{۱۰} آبخورون رسید غارسی از جمله یک صد و هشتاد ^{۹۸} آبخورون قطعة مفروزة از بستان
 جمال آباد [ادامة متن در حاشیه سمت راست:]
 ۳ - واقعه در چهار موضع حومه شیراز متصله به قطعة ملا محمد علی و به قطعة آقا موسی و حدی به حصة
 عبدالله خان؛ ثمن: سی و هفت تومان و دو هزار دینار ^{۱۱}؛ زمان خیار: یک سال تمام و بقیه به جهت بایع شرط شد.
 خ ط میرزا محمد

[ظهر فرد: ۳]

- [۱: ۱] / بتاريخ غرہ شهر جمادی الثاني سنة ۱۲۷۴، پنجاه تومان "از مال میرزا مهدی نوری بر ذمه [....] رقیه خانم
 ۲/ زوجة مرحوم کیخسرو و میرزا سپه سالار ثابت است که یک ساله رد نماید رهن(?) نموده تمامی
 ۳/ یکدانگ مشاع از کل مزرعه قدریجان(?) واقعه در حومه شیراز باملحقات
 ۴/ که معین است و مقدار مصالحه منافع آن قبول نموده اند [....] بقیه عمل مصالح عنده را بوضوح اعترافها
 ۵/ بمال الصلح ده تومان ^{۱۰} نقد که ختم مدت مؤدى نماید و از عهده آخراجات آن برآید. خ ط حاجی میرزا کوچک.

[۲: ۱] / بتاريخ ۳ شهر جمادی الثاني سنة ۱۲۷۴ بايع: کربلائی اکبر ولد حاجی صفر علی نداف؛

ظهر فرد ۲

۱/ مشتری: جهان ماه برجوکی ولد آقا علی خدابخش؛ میع: یکدانگ مشاع از جمله سه دانگ

۲/ حصة بایع از اصل بستان قندی واقعه در چهار موضع حومه شیراز متصله به جبل

۳/ حدی به رودخانه و حدی به طاحونه میرزائی باشرب تابعه برآن از مقسم

۴/ محمدآباد و لوله که شرب سه دانگ بایع یک فرد^{۱۱} از جمله شصت^{۱۲} فرد

۵/ مقسم محمدآباد است و یک فرد از شصت فرد مقسم لوله است؛ ثمن: سی تومان

۶/ نقد رایج مؤدب نماید و اسقاط خیارات را کلان نموده ضامن درک است.
خ ط ملا عباس

[۳:] ۱/ بتاریخ ۳ شهر جمادی الثانی سنه ۱۲۷۴، به جهت آقانظر ولد آقارئیس

حسین رادر تمامی یک سهم

۲/ از جمله دو سهم از جمله شش سهم سهام کل بستان محمودآباد فولاد بیک واقعه در شیب(?) من حومه شیراز

۳/ متصله به رودخانه و بستان ملا آقا بابا و بستان جعفرآباد می شود مصالحه نموده بارئیس ابراهیم

۴/ ولدرئیس حسین بمال الصلح^{۱۳} چهل و پنج تومان^{۱۴} نقد رایج و [....] اسقاط نموده. خ ط حاجی ملامحمد

[۴:] ۱/ بتاریخ ۳ شهر جمادی الثانی سنه ۱۲۷۴، معترف شدند رئیس ابراهیم و مشهدی نظر ولدان

۲/ رئیس حسین بر آنکه کل بستان حسین آباد متصله بیاع آقا و اراضی حاجی محمدعلی که کل آن

۳/ چهارصد^{۱۵} آبخورون است مابین ایشان بالمناصفه بوده و رئیس ابراهیم حصة غارسی خود را

۴/ که ربع از کل بستان است منتقل به مشهدی نظر نموده و رئیس ابراهیم مزبور را

۵/ در حصة غارسی ایشان حقی نمی باشد و حق مشهدی نظر است. خ ط حاجی میرزا کوچک.

[در فراز ظهر:]

[۵:] ۱/ بتاریخ ۴ شهر جمادی الثانی سنه ۱۲۷۴، به جهت آقا یوسف

- ۲/ ولد مشهدی آقا بزرگ در منافع سه ساله در حرص
- ۳/ متعلقه از بساین مفصلات واقعات در قصر الدشت
- ۴/ حومه شیراز مصالحه نمود با آقا عوضعلی ولد کربلائی محمد علی
- ۵/^{۱۷} سی
- ۶/ کوشک [.....] میرزا جعفری و بستان معز آباد
- ۷/ از جمله دویست و شصت^{۱۸} آبخورون غارسی واقع(?) بالاشاعه
- ۸/ یک صد و سی^{۱۹} آبخورون
- ۹/ حصة مفروزه از بستان معز آباد مزبور متصل به کوشک مزبور
- ۱۰/ وحدی به شاه کوشک نوروز از جمله دویست^{۲۰} آبخورون
- ۱۱/ یک صد^{۲۱} آبخورون منها^{۲۲}
- ۱۲/^{۲۳} سی
- ۱۳/ جلال آباد متصله به بستان میرزا جعفری و به باغ مشهدی باقر
- ۱۴/ از جمله شش صد آبخورون کل آن
- ۱۵/ یک صد و ده^{۲۴} آبخورون
- ۱۶/ بمال الصلح سالی نود تومان و دویست من [.....] و بیست و پنج^{۲۵} [.....]
- ۱۷/ که از ظرف سه [ماه] مؤید نماید توقعات دیوانی با مصالح
- ۱۸/

در سلطان	در برج اسد	در برج سنبله و میزان
بیست تومان ^{۲۶}	بیست و پنج تومان ^{۲۷}	بیست و پنج تومان ^{۲۸}
و چنانچه به موقع مزبور کوتاهی نماید فسخ با مصالح	و چنانچه به سبب آفت یا چباول کسر نماید بقدر مال الصلح	وجهه به تحفیف باشد. خ
۱۹	۲۰	۲۱

[رویه فرد ۴:]

فرد حومه

ثبت شد

صح

[.....] نم ره چهل^{۲۹}

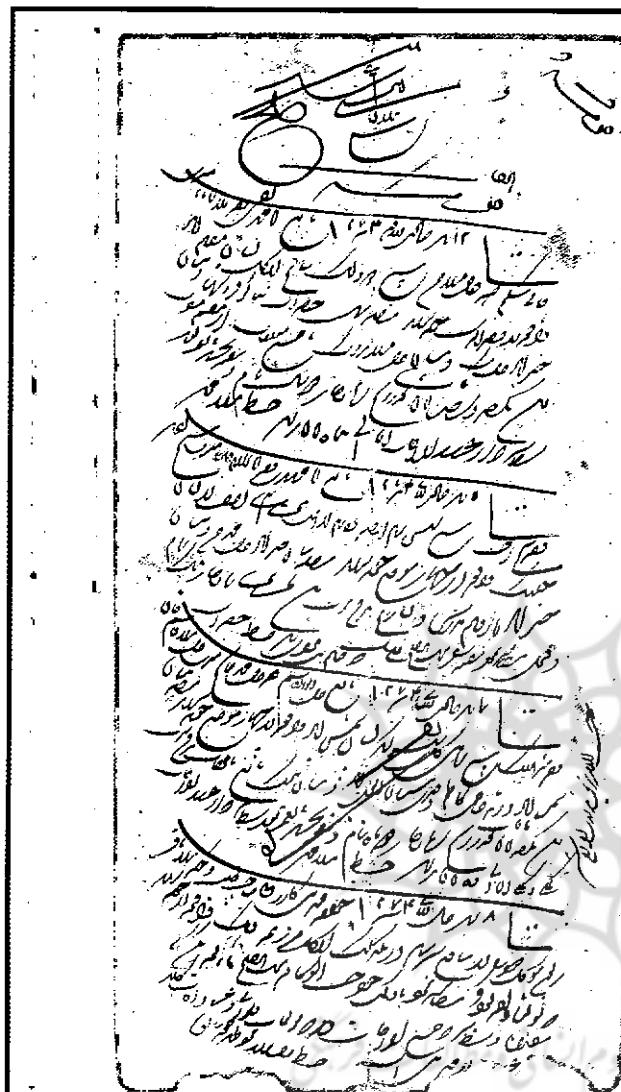
سنہ یثلان

تمسکات

حومه

[۱: ۱] / بتاریخ ۱۲ شهر جمادی الاول سنه ۱۲۷۴ بایع: آقا محمد تقی ولد ملا آقابابا؛ مشتری:

۲/ جانی بیگم صبیه حاجی میرزا حسن؛ مبیع: دو دانگ مشاع از کل بستان مقیم آباد

روایة فرد ۴

۳/ واقعه در قصر الدشت حومه شیراز متصله به مال حضرات تباکوفروشها و بستان

۴/ خیرآباد حاجی بیک و بستان حاجی میرزا بزرگ با جمیع متعلقات از مقسم مقرب (۹)؛

۵/ ثمن: یکصد و شصت تومان "نقد رایج؛ زمان خیار: دو سال تمام و بقیه به جهت بایع مزبور

۶/ شرط شد که از عهده اخراجات آن الى پنجاه تومان برآید. خ ط میرزا محمد.

[۱] ۱/ بتاريخ ۵ شهر جمادی الثاني سنة ۱۲۷۴ بایع: آقا مهدی ولد آقا غلامحسین؛ مشتری: شیخ آخوند

۲/ ولد شیخ رجب؛ میع: شش سهم از جمله ده سهم اراضی سی و دو "سهم نصف از بستان

۳/ جبلک (۹) واقعه در چهار موضع حومه شیراز متصله [به] بستان خیرآباد حاجی محمدحسن و بستان

۴/ خیرآباد آقا رحیم مدرس و بشارع بدون شرب؛ ثمن: دوازده تومان "؛ زمان خیار: یکسال تمام

۵/ و قبول مصالحة نمود بقیه را بمال الصلح سی و سه تومان " که ختم مدت مؤدى نماید. خ ط حقیر است.

[۲] ۱/ بتاريخ ۷ شهر جمادی الثاني سنة ۱۲۷۴ بایع: حاجی ابوالقاسم ولد حاجی محمد صالح؛ مشتری: حاجی میرزا قاسم خان

۲/ ولد مشیرالملک؛ میع: تمامی کل ششده‌گه بستان شمس آباد واقعه در چهار موضع حومه شیراز متصله به بستان

۳/ شمس آباد ورثه حاجی کاظم و حدی به بستان ابول آباد و به بستان نیمک؟ بایع با ملحقات بدون شرب؛

۴/ ثمن: یک صد تومان " نقد رایج؛ زمان خیار: دو ماه تمام و بقیه به جهت بایع مزبور شرط شد که از عهده اخراجات

۵/ ملکی و ملکی آن الى ده تومان برآید. خ ط میرزا محمد «اخراج»

[در حاشیه:] «حسب الامر شریعتمدار اخراج شد.»

- [۱] / بتاريخ ۸ شهر جمادی الثاني سنة ۱۲۷۴ خواجه محمد بنی کازرونی صاحب طلب؛ خواجه (؟) میرزا باقر
 ۲ / مدیون موکل خود را در منافع سه ساله در یک دانگ از کل مزرعه دهک واقعه در حومه شیراز
 ۳ / که [....] داده بود مصالحه نمود با وکیل خود حسب الوکاله بمال الصلح یک صد تومان ^{۳۳} نقد [....] کی
 ۴ / [....] وشرط شده جمیع اخراجات [....] و توقعات دیوانی وغیره [....] کلاً
 ۵ / [بر عهده خواجه] محمد بنی است. خ ط حاجی میرزا محمد طاهر [....] سابق.

[ظهور فرد ۴:]

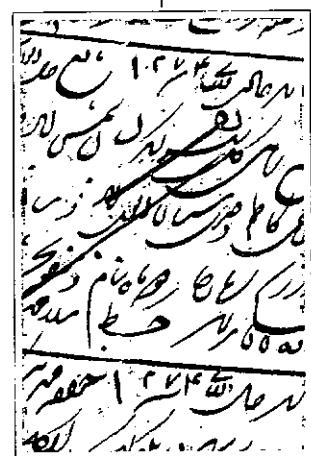
- [۱] / بتاريخ ۴ شهر جمادی الثاني سنة ۱۲۷۴ بایع: ^{۳۴} حاجی محمد ولد حاجی مهدی؛
 مشتری: حاجی شیخ زین العابدین؛
 ۲ / مبیع: سی صد و چهل ^{۳۵} من از جمله چهارصد و سی و پنج ^{۳۶} آبخورون بستان زرسلک (؟)
 واقعه در قصر الدشت حومه شیراز
 ۳ / متصله به خیرآباد حاجی ایمانی (؟) بدون شرب؛ ثمن: یک صد و چهل و سه تومان ^{۳۷}؛ زمان

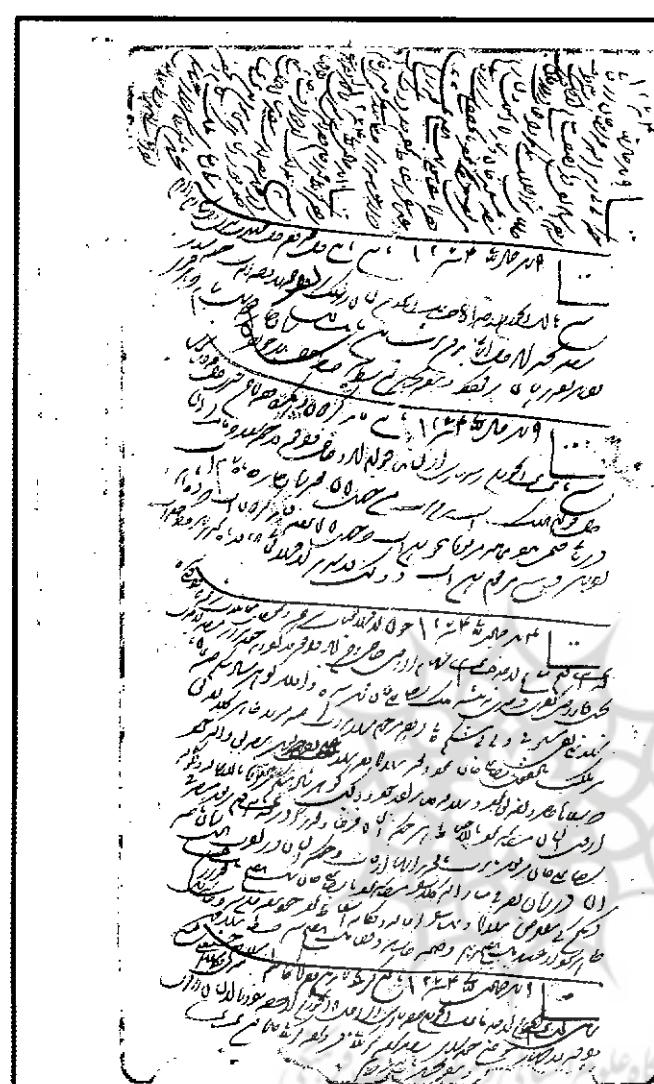
خیار: دو سال تمام که هر قدر

[۴] ..... [برگرد و بقیه به جهت بایع شرط شد. خ ط حاجی ملا جواد «اخراج»]

- [۱] / بتاريخ ۹ شهر جمادی الثاني سنة ۱۲۷۴ بایع: قائد گردون (؟) دهکره ولد آقا حسن؛ مشتری: حاجی محمد حسین نحاس
 ۲ / مبیع: یک صد و دوازده ^{۳۸} آبخورون رسید غارسی از بستین قوام آباد و حاجی واقعه در قصر الدشت حومه شیراز
 که مالک آن
 ۳ / حاجی قوام الملک است بدون شرب؛ ثمن: چهل تومان نقد؛ زمان خیار: ده ماه تمام است
 ۴ / در سالی [....] مدت بخورهن است که چهل تومان بر ذمه قائد گردون است که ده ماهه
 ۵ / رد نماید و مبیع مرقوم رهن است و وکیل در تجدید از قرار سالی (؟) دویست تومان ^{۳۹} در ماه تجدید نماید.
 خ ط حقیر است.

- [۱] / بتاريخ ۴ شهر جمادی الثاني سنة ۱۲۷۴ چون از قرار نوشت جات شرعیه و به موجبات (؟) معاملات شرعیه
 که واقع شده
 ۲ / یازده سهم ^{۴۰} و نیم سهم مشاع از جمله پانزده سهم ^{۴۱} سهام اراضی حاجی و حسن آباد واقعه در کفر ویه حومه
 شیراز متصله از حدی
 ۳ / به جبل و اراضی کفری و حدی به بیشه ملک رضاعلی خان [....] و اولاد ^{۴۲} گوهر شاد بیگم صبیه عالیجاه
 ۴ / میرزا علی نقی مستوفی و بی بی بیگم جانی زوجة مرحوم میرزا بزرگ صبیه میرزا طاهر کلاً تصدقیق
 ۵ / بر مملکت بالفعل رضاعلی خان نمود و بعد میرزا آقا ولد میرزا علی نقی مزبور تصدقیق والد خود
 ۶ / که شفاهًا حاضر و تصدقیق نمود و میرزا محمد [....] برادر خود وکیل گوهر شاد بیگم مزبوره بالاصالة والوکاله
 ۷ / از قبل ایشان مصالحه نمود بالاحتیاط هر حقی که ایشان فرض او تقدیر آور یازده سهم ^{۴۳} و نیم مزبور متصرفی

ظهر فرد ۴

۸/ رضاعلی خان مزبور باشرب تابعه
بر آنها از فقات و حقی که ایشان در اجرت
المثل زمان ماضیه

۹/ آن در زمان تصریح مشاریه کلا را
مصالحه نمودبار رضاعلی خان به مال الصلح
پنجاه و سه تومان ^{۲۷} نقد رایج

۱۰/ [...] گی مقبوض میرزا آقا و
[...] را اصالة و وکالت اسقاط نمود [...]
ضامن شد و چنانچه فسادی (?)

۱۱/ ظاهر شود از عهدۀ مال الصلح برآید و
صیغه جاری شد و قبض (?) مال الصلح
شد. خ. ط میرزا محمد.

[۱] ۱/ بتاريخ ۹ شهر جمادی الثاني
سنة ۱۲۷۴ بايع: کربلائی عابدین ولد آقا
کاظم؛ مشتری: میرزا رحیم (?) ولد میرزا
حسنعلی؛ مبیع:

۲/ تمامی چهارده ^{۲۸} آبخورون از جملة
یک صد و بیست ^{۲۹} آبخورون حصة
غارسی از اصل دویست ^{۳۰} آبخورون از
حصة مفروذه از بستان زرگری

۳/ واقعه در چهارموضع حومة شیاز
متصل به حصة کربلائی باقر و به حصة
کربلائی حسین؛ ثمن: ۱۲ تومان ^{۳۱}

[۲] ..... ۱۳۹ و بقیه به جهت بايع شرط شد.

[در فراز ظهر:]

[۳] ۱/ بتاريخ ۹ شهر جمادی الثاني سنة ۱۲۷۴

۲/ چونکه بی بی زهرا صبیة محمدرضا خان زرقانی

۳/ زوجة استاد تقى در نصف مشاع از کل سه طرف

۴/ خانهای متواصلات به یکدیگر واقعات در زرقان جنب

۵/ متصله به مسجد خان و به خانه آقا اسماعیل و بشارع

۶/ مزبور مصالحه نمود بانجفلی بیک زرقانی

۷/ ولد آقا عباسعلی بمال الصلح ده تومان ^{۴۰} نقد رایج

۸/ و غبن را سقط نمود ضامن درک است
۹/ که از عهده برآید. خ_____ط میرزا محمد.

[۶: ۱/ بتاریخ ۱۰ شهر جمادی الثانی سنه ۱۲۷۴] [....] خانم

- ۲/ زوجة کربلائی محمد رحیم قصر الدشتی؛ مشتری: آقا محمد قصر الدشتی؛
۳/ مبیع: یکدانگ از دو طرف خانه واقعات
۴/ در محله قصر الدشت متصله به بستان حاجی علی
۵/ چکمه دوز و به خانه رئیس مؤمن؛ ثمن: دوازده تومان^(۱)؛
۶/ زمان خیار: یک سال تمام و بقیه
۹/ به جهت با پای شرط شد که از عهده
۱۰/ اخراجات برآید. خ_____ط میرزا مهدی.

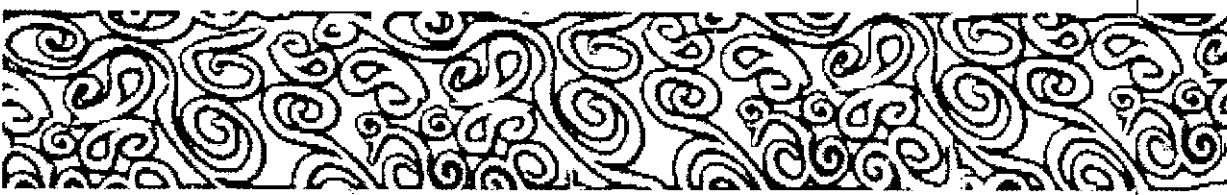
پی‌نوشت

۵. اسم مغولی. در لغت به معنی ملک. بوم. ناحیت. (دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۳): لغتنامه دهخدا، ج ۲: ص ۲۷۶۷).
۶. ر.ک. حسینی اشکوری، سید جعفر (۱۳۸۳): مجموعه اسناد کتابخانه میرزا محمد کاظمینی، دفتر اول؛ تصویر ۱۶۷.
۷. ر.ک. حسینی اشکوری (۱۳۸۳): تصویر ۱۷۳.
۸. ر.ک.: رضائی (۱۳۸۶): ص ۲۸.
۹. ر.ک.: رضائی (۱/۱۳۸۵): ص ۹۴-۷۷ و رضائی (۳/۱۳۸۶): ص ۳۸-۲۶.
۱۰. صورت بندی و قطعی این نیم ورقی‌ها، با «سررشنتم عاملات و اخراجات روضه رضویه»، «روزنامجه» و ... مربوط به دوره صفویه و فاجاریه تا حدی شباهت دارند. (برای دیدن تعدادی از این فردها ر.ک.: حسن آبادی، ابوالفضل (۱۳۸۲): «تاریخچه تشكیلات اداری آستان قدس رضوی در دوره صفویه»، کتاب ماه تاریخ و جغرافیا، ش ۷۱-۷۰: ص ۴۳-۳۵). همچنین دفتر اسناد، به کوشش زهراء طباطبائی، مجلد اول (۱۳۸۱)، همچنین مجلد دوم و سوم (۱۳۸۵)، مشهد: سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی). حال آنکه در دوره فاجاریه، ظاهراً در آستان قدس، قبله را جور دیگری ثبت کردند. (ر.ک.: دفتر اسناد، جلد اول (۱۳۸۱): ص ۱۸۲، سند شماره ۲۴).
۱۱. منظور اندازه قطعی است برای کتاب بزرگتر از «ربعی». (ر.ک.: دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۳): لغتنامه دهخدا، ج ۶، ص ۸۶۰۹) و «ربعی»، قطعی از قطعه‌های کتاب است: طول: ۱۶۰۹ و

۱. ر.ک.: رضائی، امید (۱/۱۳۸۵): «سلسله شیخ‌الاسلامیه تمامی شیراز پیشگام در ثبت نوشتجمات شرعیه دوره قاجار»، وقف میراث جاویدان، ش ۵۴: ص ۷۷-۹۴.
— (۲/۱۳۸۵): «آقا سید صادق مجتهد سنگلنجی و ثبت نوشتجمات شرعیه»، وقف میراث جاویدان، ش ۵۶: ص ۵۶-۶۸.
— (۱/۱۳۸۶): «جایگاه خاندان بهبهانی در تولید و ثبت نوشتجمات شرعی دوره قاجار»، وقف میراث جاویدان، ش ۵۷: ص ۴۴-۵۵.
— (۲/۱۳۸۶): «نکاح و طلاق در تهران اوایل قرن چهاردهم خورشیدی»، روزنامه اعتماد ملی، ش ۳۲۹، ۱۳۸۶/۱/۲۸، ص ۹
در محضر شیخ فضل الله نوری، به کوشش منصوره اتحادیه و سعید روحی: نشر تاریخ ایران، ج ۱، ۱۳۸۵.
اسناد محکمہ سید صادق طباطبائی معروف به سنگلنجی، به کوشش امید رضائی، تهران: نشر آبی، ۱۳۸۷.
۲. ر.ک. رضائی (۱/۱۳۸۵): ص ۹۴-۷۷ و رضائی (۳/۱۳۸۶): ص ۲۶-۳۸.
۳. در لغت به معنی ایالت. بخشی از کشور. استان. شهرستان. ولایت. ر.ک. دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۳): لغتنامه دهخدا، ج ۱۳: ص ۱۹۰۲۴.
۴. ر.ک. حسینی فسائی، حاج میرزا حسن (۱۳۷۸): فارسنامه ناصری، ج ۲، تهران: امیرکبیر: ص ۹۲۲.

- نظر مسافت در نیم فرسخ بیشتر مشرقی شیراز واقع بوده است.
 (حسینی فسائی، ج ۲: ص ۱۲۹۳)
۲۲. در فارسنامه ناصری از دو قصر الدشت نام برده شده است: یکی ذیل «حومه شیراز» که از نظر مسافت در فرسخی میانه مغرب و شمال شیراز است. (حسینی فسائی، ج ۲: ص ۱۲۹۴) و دیگری ذیل «کمین» که از نظر مسافت در دو فرسخ کمتر میانه شمال و مغرب «کلیلک» است. (حسینی فسائی، ج ۲: ص ۱۴۶۲)
۲۴. ر.ک.: حسینی فسائی، ج ۲: ص ۱۲۲۸
۲۵. چون که بلوکی به نام چهاردانگه یا چهارناحیه را که فسائی معرفی کرده با چهارموضع سنجیتی ندارد. (ر.ک.: حسینی فسائی، ج ۲: ص ۱۳۵۶-۱۳۵۸)
۲۶. درباره محلات یازدهگانه شیراز ر.ک. به: حسینی فسائی، ج ۲: ص ۹۰۶-۱۱۳۵. البته در فارسنامه ناصری این یازده محله ذیل سه منطقه تقسیم شده‌اند: حیدری خانه، نعمتی خانه و محله یهودان. با توجه به اینکه در این محکمه از محله میدانشاء استفاده شده نه از منطقه حیدری خانه، بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که معیار فردوسی بر مبنای محدوده یازده محله بوده نه مناطق سه گانه. (ص ۹۰۸)
۲۷. ر.ک.: حسینی فسائی، ج ۲: ص ۱۳۸۶-۱۴۱۲.
۲۸. رضائی، امید (۲۰۰۸): ص ۲۳.
۲۹. اسناد محکمه سید صادق طباطبائی: ص ۱۵ و ص ۷۷.
۳۰. به سیاق نوشته شده است.
۳۱. به سیاق نوشته شده است.
۳۲. به سیاق نوشته شده است.
۳۳. به سیاق نوشته شده است.
۳۴. به سیاق نوشته شده است.
۳۵. به سیاق نوشته شده است.
۳۶. به سیاق نوشته شده است.
۳۷. به سیاق نوشته شده است.
۳۸. به سیاق نیز نوشته شده است.
۳۹. به سیاق نیز نوشته شده است.
۴۰. به سیاق نوشته شده است.
۴۱. به سیاق نوشته شده است.
۴۲. به سیاق نوشته شده است.
۴۳. به سیاق نوشته شده است.
۴۴. به سیاق نوشته شده است.
۴۵. به سیاق نوشته شده است.
۴۶. به سیاق نوشته شده است.
۴۷. وقه یا واگه از اجزای واحد وزن «من» در خوزستان و آن برابر یک هشتم من یا نصف چارک و یادو «نیم واگه» است. این واحد در همین مفهوم در بعضی از مناطق فارس و کرمان نیز معمول عرض: ۹/۵ سانتیمتر. (ر.ک.: دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۳): لغتنامه دهخدا، ج ۷، ۱۳۷۳، ص ۱۰۴۷۴)
۱۲. ر.ک.: دهخدا، علی اکبر: لغتنامه دهخدا، ج ۱۰، ۱۳۷۳، ص ۱۰۴۰ و قائم مقامی، جهانگیر (۱۳۵۰): مقدمه‌ای بر شناخت اسناد تاریخی، تهران؛ انجمن آثار ملی: صص ۱۲۵-۱۲۶ و دیانت، ابوالحسن (۱۳۶۷): فرهنگ تاریخی ارزش‌ها و سنجش‌ها، ج ۱، تبریز؛ انتشارات نیما: ص ۳۱۵)
۱۳. ر.ک.: دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۳): لغتنامه دهخدا، ج ۴، ص ۶۱۱۴.
۱۴. ر.ک.: حسینی اشکوری (۱۳۸۳) و رضائی، امید (۱۳۸۷): هزارنامه، قم: مجمع ذخایر اسلامی.
۱۵. ر.ک.: رضائی (۱/۱۳۸۵) و رضائی، امید (۱۳۸۳): پنجاه و یک عربیه و حکم شرعی، تهران؛ معاونت فرهنگی سازمان اوقاف و امور خیریه.
۱۶. پیش از این نشان داده شد که در محکمه اسلامیه به طور همزمان سه نفر به نام «محمد» وجود داشته‌اند: یکی از آنها را « حاجی میرزا محمد ثبات (ثبتدار)» می‌گفته‌اند و دیگری میرزا سید محمد محرر با سمع «محمد بن سید علی الحسینی» و بالآخره سومین نفر «میرزا محمد محرر» یا «میرزا محمد حسینی» با سمع «لا اله الا الله الملك الحق المبين محمد الحسینی» که در این فردها منظور میرزا محمد محرر (حسینی) است. ر.ک.: رضائی (۲/۱۳۸۶): ص ۳۴ ردیف ۱۵.
۱۷. ر.ک.: رضائی (۲/۱۳۸۶): ص ۳۸-۲۶.
۱۸. ذمه‌نامه یکی از اسناد شرعی است که موضوع آن در باب فقهی «قرض» مورد بحث قرار گرفته است. «فرض دهنده» را «بستانکار» (/صاحب طلب. مفترض. دائم) و «فرض گیرنده» را «مقترض» (/ مدیون. بدھکار) و «مورد قرض» را «دین» (/ بدھی) نامیده‌اند. در قرض، صیغه لازم نیست، سندی را که شامل اصطلاحات و موارد مذکور باشد، «مساعده»، «سند ذمه»، «ذمه‌نامه» و «تمسک‌نامه» (/تمسک‌نامه) گفته‌اند. (ر.ک.: درآمدی بر اسناد شرعی دوره قاجار، زاپن: دانشگاه مطالعات خارجی توکیو: ص ۱۰۶)
۱۹. حسینی فسائی، ج ۲: ص ۱۲۸۸ البته درباره حاکم این بلوک نیز در همین صفحه مطالبی آمده است.
۲۰. در فارسنامه ناصری «دوده» ثبت شده و در ذیل «حومه شیراز» معرفی شده و از نظر مسافت در هشت فرسخ مشرقی شیراز واقع بوده است. (حسینی فسائی، ج ۲: ص ۱۲۹۲)
۲۱. در فارسنامه ناصری به صورت «ده کرد» و در ذیل «حومه شیراز» معرفی شده و از نظر مسافت در فرسخی میانه شمال و مغرب شیراز واقع بوده است. (حسینی فسائی، ج ۲: ص ۱۲۹۲).
۲۲. منظور «سعده» است که ذیل «حومه شیراز» معرفی شده و از

- است. در فارس هر وقه برابر سه «قیاس» و هر قیاس یک بیست و چهار من است. (دیانت: ص ۱۶۸) .... .
 ۷۳. به سیاق نوشته شده است.
 ۷۴. به سیاق نوشته شده است.
 ۷۵. به سیاق نوشته شده است.
 ۷۶. به سیاق نوشته شده است.
 ۷۷. به سیاق نوشته شده است.
 ۷۸. هر فیمان، امروز در قصرالدشت شیراز، حداقل ۲۳۵۰ متر مربع و حداً کثر ۲۵۰۰ متر مربع می باشد.
 ۷۹. به سیاق نوشته شده است.
 ۸۰. به سیاق نوشته شده است.
 ۸۱. به سیاق نوشته شده است.
 ۸۲. به سیاق نوشته شده است.
 ۸۳. به سیاق نوشته شده است.
 ۸۴. به سیاق نوشته شده است.
 ۸۵. به سیاق نوشته شده است.
 ۸۶. به سیاق نوشته شده است.
 ۸۷. به سیاق نوشته شده است.
 ۸۸. به سیاق نوشته شده است.
 ۸۹. به سیاق نوشته شده است.
 ۹۰. به سیاق نوشته شده است.
 ۹۱. به سیاق نوشته شده است.
 ۹۲. «جمادی الثاني» باید باشد که ثبات احتمالاً به سبب سرعت اشتباه‌آشده «جمادی الاولی» نوشته است.
 ۹۳. «آبخورون» و «آبخوران» یک کلمه‌اند که در برخی از استاد و در برخی دیگر آن نوشته شده است.
 ۹۴. به سیاق نوشته شده است.
 ۹۵. به سیاق نوشته شده است.
 ۹۶. به سیاق نوشته شده است.
 ۹۷. به سیاق نوشته شده است.
 ۹۸. به سیاق نوشته شده است.
 ۹۹. به سیاق نوشته شده است.
 ۱۰۰. به سیاق نیز نوشته شده است.
 ۱۰۱. به سیاق نوشته شده است.
 ۱۰۲. فرد، امروز در منطقه قصرالدشت شیراز، برابر با ۱۲ ساعت آب است، در کتاب فرهنگ تاریخی ارزش‌ها و سنجش‌ها آمده است: فرد یکی از آحاد اندازه‌گیری مساحت‌های زراعی در
- است. در اسناد همین منطقه به جای این ترکیب از «بخس رزی» هم استفاده شده است.
 ۶۳. به سیاق نوشته شده است.
 ۶۴. به سیاق نوشته شده است.
 ۶۵. به سیاق نوشته شده است.
 ۶۶. ظاهرآ به سبب سرعت، عدد «پنج» به سیاق نوشته شده است.
 ۶۷. احتمالاً ثبات به سبب سرعت در کار «اطواد» را «اطواه» نوشته باشد. اطواد: جمع طود به معنی کوه یا کوه بزرگ است.
 ۶۸. به سیاق نوشته شده است.
 ۶۹. به سیاق نوشته شده است.
 ۷۰. به سیاق نوشته شده است.
 ۷۱. به سیاق نوشته شده است.
 ۷۲. چارک، امروز در قصرالدشت شیراز، برابر با یک چهار فیمان است. و هر فیمان خود برابر با ۲۲۵۰ الی ۲۵۰۰ متر مربع است. در فرهنگ تاریخی ارزش‌ها و سنجش‌ها آمده است: چارک، چارکی و چرکه مخفف چهار یک و به معنی یک چهارم است. همه جا یک چهارم واحدی است که ذکر می‌شود محسوب می‌شود مگر در فارس که دونوع چارک موجود است: یکی معادل یک چهارم «من» و دیگری معادل یک شصت و چهارم من و یا یک چهارم نیم وقه (هر وقه یک هشتمن است).

- بعضی از نقاط ایران است، در بوشهر و اطراف آن مقدار زمینی را گویند که استعداد کاشت یک صد و پنجاه کیلو بذر را داشته باشد
- که معمولاً در این منطقه در هر هکتار چهل کیلو بذر می‌باشند با این ترتیب فرد در این منطقه معادل ۳/۷۵۰۰ هکتار است. در سربند اراک مقدار آن پنج هکتار است. (ر.ک.: دیانت: ص ۱۲۵)
۱۱۹. به سیاق نوشته شده است.
۱۲۰. به سیاق نیز نوشته شده است.
۱۲۱. به سیاق نوشته شده است.
۱۲۲. به سیاق نوشته شده است.
۱۲۳. به سیاق نوشته شده است.
۱۲۴. به سیاق نوشته شده است.
۱۲۵. به سیاق نیز نوشته شده است.
۱۲۶. محرر به سبب سرعت «مال الصلح» را دو مرتبه نوشته است.
۱۲۷. به سیاق نوشته شده است.
۱۲۸. به سیاق نوشته شده است.
۱۲۹. به سیاق نوشته شده است.
۱۳۰. به سیاق نوشته شده است.
۱۳۱. به سیاق نوشته شده است.
۱۳۲. به سیاق نوشته شده است.
۱۳۳. به سیاق نوشته شده است.
۱۳۴. محرر به سبب سرعت «اولاد» را «اولا» نوشته است.
۱۳۵. به سیاق نوشته شده است.
۱۳۶. به سیاق نوشته شده است.
۱۳۷. به سیاق نوشته شده است.
۱۳۸. به سیاق نوشته شده است.
۱۳۹. این قسمت از سند از بین رفته است.
۱۴۰. به سیاق نوشته شده است.
۱۴۱. به سیاق نوشته شده است.
۱۰۳. به سیاق نوشته شده است.
۱۰۴. احتمالاً محرر به سبب سرعت «مال الصلح» را دو مرتبه نوشته است.
۱۰۵. به سیاق نوشته شده است.
۱۰۶. به سیاق نوشته شده است.
۱۰۷. به سیاق نوشته شده است.
۱۰۸. به سیاق نوشته شده است.
۱۰۹. به سیاق نوشته شده است.
۱۱۰. به سیاق نوشته شده است.
۱۱۱. علامت کسر در خط سیاق.
۱۱۲. به سیاق نوشته شده است.
۱۱۳. به سیاق نوشته شده است.
۱۱۴. به سیاق نوشته شده است.
۱۱۵. به سیاق نوشته شده است.
۱۱۶. به سیاق نوشته شده است.
۱۱۷. به سیاق نوشته شده است.
۱۱۸. به سیاق نوشته شده است.